Desperát - Tučný, Michal / Fešáci

Já jsem byl desperát, ten sen k ránu se mi zdál,
já byl v něm pistolníků král.
Zase jsem v houští číhal na svůj dostavník,
v patách jen kletby mužů, ženský pláč a křik,
az podlej výstřel mě z mejch snů vykázal,
jenže žiju dál.

Já jsem byl lodník, i stou chůzí houpavou,
s plachtou bílou nad hlavou.
Já měl jsem perel víc než žoků s bavlnou
a neznal pevnou zem, jen vlnu za vlnou,
pak v prudký bouři oceán mě pohltil
a já se probudil.

Já stavěl přehradu, tam, kde nejprudší byl proud,
pár silných betónových pout.
A tam, kde řeka letí dál do kaňonů,
sklouzla mi noha po navlhlém balvanu
a i ten kámen, který zná můj věčný pád,
já nikdy nedopad, tak můžu klidně vstát,
a jít a vstát a žít, a být a žit a jít.

Já řídil hvězdolet a chtěl jsem vesmír prokouknout,
uprostřed našel jsem ten kout,
kam odcházejí naše sny po ránu spát,
možná se vrátím zpátky zas jak desperát,
jen jedno můžu říct, čím byl jsem, byl jsem rád
a dokud budu snít, tak dlouho budu žít,
budu žít, budu žít, budu žít, budu žít, budu žít, budu žít, budu žít.